

Arrest

nr. 180 400 van 9 januari 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 19 maart 2014, heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 februari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 november 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DONCK, die loco advocaat T. HALSBERGHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat A. COENE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 14 januari 2014 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in.

1.2. Op 10 februari 2014 wordt de onder punt 1.1. vermelde aanvraag onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 14.01.2014 bij onze diensten werd ingediend door:

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 09.11.2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot een verlenging van een machtiging tot verblijf dd. 14.09.2012. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 14.09.2012 (zie bevestiging arts dd.06.02.2014 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 09.11.2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

“Schending van artikel 9ter Vr.W. 15.12.1980 juncto schending van de materiële motiveringsplicht en het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel als de algemene beginselen van behoorlijk bestuur

‘De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de uitoefening van haar wettelijk toezicht bevoegd na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond ervan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen’ (RvSt. 17 januari 2007, nr. 166.860 ; RvSt. 7 december 2001, nr 101.624, RvV 5 juni 2009, nr 28.348).

‘De motieven van de bestreden beslissing moeten de beslissing onderbouwen’ (RvSt. nr. 103.789 en RvSt. nr 108.678.) quod non in casu.

III.1. Verweerster verklaart in toepassing van art. 9ter § 3, 5° Vr.W. de door VERZOEKER ingediende aanvraag tot machtiging tot onbepaald verblijf dd. 14.01.2014 op 10.02.2014 onontvankelijk.

Verweerster motiveert haar beslissing dd. 10.02.2014 onder verwijzing naar de eerder op 14.09.20102 door VERZOEKER ingediende aanvraag tot verlenging van de verblijfsmachtiging en de aan verweerster medegegeende medische stukken per 14.01.2014, volgens verweerster enkel toelaten te besluiten dat ‘[...]de gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 14.09.2012’, quod certe non.

Verweerster verwijst in dit verband naar haar eerdere beslissing dd. 09.11.2012.

III.1.2. Art. 9ter § 3, 5° Vr.W. 15.12.1980 luidt als volgt (eigen onderlijning en accentuering) :

Art. 9ter.

[...]

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk

[...]

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Aangezien verweerster op 09.11.2012 het verzoekschrift die zij eerder gegrond heeft verklaard, enkel heeft geoordeeld rekening houdende met de medische elementen die haar op 09.11.2012 bekend waren en waaruit zou moeten blijken dat gelet de medische toestand van VERZOEKER op 09.11.2012 verweerster alsdan een beslissing zou hebben genomen rekening houdend met alle relevante 'elementen' betrekkelijk de gezondheidstoestand van VERZOEKER, dit terwijl de aan verweerster medegedeelde medische stukken per 14.01.2014 inclusief het standaard medische getuigschrift dd. 02.01.2014 (SMG), met de medische attesten dd. 03.07.2013, 10.04.2013 en 03.04.2013 duidelijk aangeven dat VERZOEKER thans om een verblijfsmachtiging vraagt gelet op o.m. de door de behandelende cardioloog vastgestelde toestand van 'terminaal endemisch hartlijden' en de noodzaak aan 'strikte cardiologische follow-up in België niet in Armenië' (zie SMG dd. 02.01.2014).

Voor zover er thans medische elementen voorhanden zijn en de oorzaak ervan geacht wordt reeds vroeger ingeroepen te zijn geweest, kan er door verweerster toch niet worden ontkend dat de aandoening op heden veel ernstiger is dan werd beoordeeld op 09.11.2012, zodat verweerster op 10.02.2014 in elk geval niet op correcte gronden concludeert dat alle 'relevante elementen' voor de beoordeling van de aanvraag tot verblijfsmachtiging dd. 14.01.2014 reeds zouden zijn ingeroepen in het kader van een eerdere aanvraag tot verlenging van de verleende verblijfsmachtiging op 14.09.2012 gelet minstens het thans terminale karakter van het hartlijden vastgesteld bij VERZOEKER en de absolute noodzakelijke 'strikte cardiologische follow-up in België niet in Armenië'.

Zodoende heeft verweerster op 10.02.2014 nagelaten een gemotiveerde beslissing te nemen aangaande de door VERZOEKER op 14.01.2014 ingeroepen nieuwe en relevante elementen ter ondersteuning van diens aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk en kan zij op 10.02.2013 niet dienstig oordelen tot de onontvankelijkheid van de aanvraag van verzoeker dd. 14.01.2014 op grond van art. 9ter § 3, 5° Vr.W. aangezien zij tot op heden nog geen beslissing heeft genomen aan VERZOEKER bekend, waarbij verweerster haar beslissing grondt op een onderzoek van alle door VERZOEKER ingeroepen elementen ter ondersteuning van zijn aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk wegens medische redenen dd. 14.01.2014.

Zodoende schendt de bestreden beslissing manifest artikel 9ter Vr.W. 15.12.1980 (meer bepaald art. 9ter § 3, 5° Vr.W.) juncto ligt een schending voor van de materiële motiveringsplicht en het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en dient de bestreden beslissing te worden vernietigd."

2.2. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

2.4. Onderzoek naar de schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel vergt in casu onderzoek naar de schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

2.5. Artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet stelt dat de gemachtigde van de staatssecretaris de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaart "wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling". Deze bewoordingen zijn duidelijk en behoeven geen interpretatie. Deze wetsbepaling geeft duidelijk aan dat de bij de aanvragen ingeroepen elementen met elkaar dienen te worden vergeleken, waarbij de aanvraag onontvankelijk dient te worden verklaard indien deze elementen dezelfde zijn. De wetgever heeft aldus willen verhinderen dat aanvragen om machtiging tot verblijf om medische redenen tot in het oneindige worden ingediend, laat staan dat ze zouden worden ingediend als een verdoken beroep tegen eerder genomen beslissingen.

2.6. Verzoekende partij meent dat zij wel degelijk nieuwe elementen heeft aangebracht in vergelijking met haar vorige aanvraag waarbij zij verwijst naar de door haar voorgelegde medische attesten van 3 juli 2013, 10 april 2013 en 3 april 2013 en de vaststelling van de behandelend cardioloog dat zij verkeert in een toestand van "terminaal endemisch hartlijden" en er noodzaak is aan 'strikte cardiologische follow-up in België en niet in Armenië'. Er kan volgens haar niet worden ontkend dat de aandoening op heden veel ernstiger is gelet minstens op het thans terminale karakter van het hartlijden.

2.7. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op 14 januari 2014 een aanvraag om medische regularisatie heeft ingediend waarbij zij een standaard medisch getuigschrift van 2 januari 2014 heeft gevoegd.

Naar aanleiding hiervan heeft de arts-adviseur op 6 februari 2014 volgend advies verstrekt:

“U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvragen dd. 14.01.2014 en dd. 14.09.2012 te vergelijken.

Betrokkene legt in zijn aanvraag dd. 14.01.2014 een standaard medisch getuigschrift voor opgesteld door dr. M. Thamases op 02.01.2014. Uit dit medisch getuigschrift en de medische stukken dd. 03.07.2013, 10.04.2013 en 03.04.2013 blijkt dat de aandoening van betrokkene zoals hier beschreven in wezen niet verschilt van de aandoening beschreven in de medische attesten gevoegd bij de aanvraag tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf dd. 14.09.2012 waarvoor DVZ op 09.11.2012 reeds een beslissing heeft genomen. Het gaat om exact dezelfde aandoening.”

2.8. Er blijkt dat verzoekende partij bij haar aanvraag tot verlenging van haar verblijfsmachtiging op 14 september 2012 diverse medische stukken heeft gevoegd waaruit blijkt dat zij lijdt aan ischemisch hartlijden dat stabiel is maar nog steeds met klachten van atypische thoracale pijn. Verder waren de uitgevoerde echocardiografie en het cycloërgometrisch onderzoek geruststellend. De medicatie, zijnde Coruno, asaflow, plavix, emconcor en pantomed blijven gehandhaafd en een nieuwe controle wordt vastgesteld over zes maanden (medisch getuigschrift van 22 mei 2012).

Het medisch getuigschrift van 4 september 2012 spreekt over *“ernstige coronaire ischemie”* waarvoor de voorziene behandeling van onbepaalde duur is en dat het gaat om een *“progressief coronaire aantasting”*

Uit de voorgelegde stukken bij de aanvraag van 14 september 2012 bleek geen uitgesproken tegenindicatie tot reizen.

2.9. Het medisch getuigschrift van 2 januari 2014 dat verzoekende partij bij haar aanvraag van 14 januari 2014 heeft gevoegd vermeldt als diagnose:

“Terminaal Ischemisch hartlijden, (...)”

Verder wordt de medicamenteuze behandeling opgesomd:

“Asaflow, plavix, cedocard, Emconcor, rinitor 15, tildiem 300” en wordt erop gewezen dat strikte verdere cardiologische opvolging in België en niet in Armenië noodzakelijk is. Er werden verder drie brieven gevoegd van het AZ Sint-Jan van 3 juli 2013, 10 april 2013 en 3 april 2013.

Uit de brief van 3 april 2013 blijkt dat een coronair angiogram werd gedaan waarbij werd vastgesteld dat de systolische functie normaal is en verder:

“Twee-takslijden.

Occlusie van de mid-LAD. Diffuus ernstige aangetaste LAD met meerdere significante letsels, de diameter van LAD is nauwelijks 1.5mm zodat de letsels niet geschikt zijn voor PTCA noch CABG. Significante stenose in de mid-RCX.

Goede doorgankelijkheid van de veneuze Graft end-to-side Dist RCA. Goede doorgankelijkheid van de Vrije RIMA end-to-side Mid LAD. Goede doorgankelijkheid van de LIMA end-to-side Dist RCX.

Indicatie voor een medicamenteuze behandeling. Nefaste prognose op termijn, rustige levenswijze wordt geadviseerd.”

Uit de brief van 10 april 2013 blijkt dat verzoekende partij van 28 maart tot 4 april 2013 werd opgenomen op de dienst Cardiologie. De reden van opname was retrosternale pijn uitstralend naar beide schouders. Het besluit luidt: *“Patiënt is gekend met ernstige ischemische cardiomyopathie met ernstige aantasting van het coronair vaatbed na een CABG die dateert van enkele jaren geleden met onvolledige revascularisatie en obstructie van de bypassen.*

Opname wegens ACS NSTEMI met ECG afwijkingen en normale cardiale enzymen.

Asymptotisch onder nitraten IV. Recidief van angor klachten bij afdrijven of stoppen van nitraten.

Coronarografie op 03.04.13 toont een 2-taksziekte. Occlusie van mid LAD en verdere ernstige aangetaste LAD met meerdere letsels in een zeer schraal bloedvat zonder mogelijkheden tot PTCA of CBAG.

Open bypassen.

Strikte cardiale follow-up is noodzakelijk.

Aan het licht van de coronarografische gegevens verklaren wij dat bovengenoemde patiënt aan ernstige postischemische cardiomyopathie lijdt.

Het wordt hem niet toegestaan om naar het buitenland te gaan. Vlieguren zijn onmogelijk evenals enige fysieke inspanning. (eigen markering).

Uit de brief van 3 juli 2013 blijkt dat verzoekende partij op raadpleging werd gezien op 18 juni 2013 wegens klachten van thoracale pijn. Er wordt op gewezen dat verzoekende partij een zeer schraal coronair vaatbed heeft en dat er zoals reeds vermeld sprake is van een nefast prognostisch bilan. De uitgevoerde echocardiografie en het cycloërgometrisch onderzoek zijn geruststellend waarbij de verzoekende partij werd gerustgesteld. Een nieuwe controle zou binnen zes maanden plaatsvinden tenzij anders nodig.

2.10. Verzoekende partij kan gevolgd worden waar zij stelt dat geen rekening werd gehouden met alle relevante elementen in kader van de beoordeling of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag. Immers blijkt thans dat de behandelende artsen uitdrukkelijk stellen dat omwille van de aandoening van de verzoekende partij het haar niet toegestaan wordt naar het buitenland te gaan en waarbij erop gewezen wordt dat vlieguren onmogelijk zijn evenals enige fysieke inspanning. Nu uitdrukkelijk wordt gesteld dat verzoekende partij zich niet naar het buitenland kan begeven / vlieguren te ondernemen omwille van haar aandoening, dit in tegenstelling tot hetgeen het geval was bij de vorige aanvraag, blijkt niet dat de arts-adviseur in zijn beoordeling op zorgvuldige wijze tot het besluit is gekomen dat het gaat om exact dezelfde aandoening die in wezen niet verschilt van de aandoening zoals beschreven in de vorige aanvraag.

2.11. Uit voorgaande bespreking is gebleken dat de verwerende partij onzorgvuldig te werk is gegaan bij haar besluitvorming.

De opmerkingen van de verwerende partij in de nota kunnen aan voorgaande vaststelling geen afbreuk doen. Immers heeft de terechte kritiek van verzoekende partij niet alleen betrekking op het gegeven dat verzoekende partij nog steeds ziek is, wat inderdaad niet als dusdanig als nieuw element kan gezien worden, maar wel op het feit dat de ziekte thans zo geëvolueerd is waardoor er wel degelijk sprake is van nieuwe elementen waarbij zij verwees naar de voorgelegde medische stukken die op lezing ervan thans spreken van een verbod om zich naar het buitenland te begeven en de onmogelijkheid om vlieguren te ondergaan.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond. Dit leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 februari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend zeventien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER